

Niels Helveg Petersen: Jeg vil sige først til hr. Aksel Larsen, at jeg ikke tror, jeg har påstået, at der ikke kunne tænkes at ville være visse sociale virkninger af disse forhøjelser. Jeg har sagt, at blandt de muligheder, der forelå, var denne den bedste, og det underbygges stærkt af de tal, jeg nævnte for, hvorledes forbrugsbeskatningen hviler på forskellige indkomststørrelser. Hr. Aksel Larsen vil selv som medlem af afgiftsudvalget have stiftet bekendtskab med disse incidensberegninger og vil heraf se, at af de muligheder, der forelå, hvis en stramning skulle foretages, er dette den lempeligste, vi kunne finde, lempeligere end stramning af øvrige punktafgifter, lempeligere også end en momsforhøjelse.

Det er rigtigt, at vi har modtaget en henvendelse fra Ford Motor Company, som oplyser, at man i hvert fald for dette firmas vedkommende har 250 vogne i ordre. Så vidt jeg kan se af dette bilag, drejer det sig ikke om vogne, der er dækket af det ændringsforslag, der er tale om, idet det er en vogn — det fremgår klart af henvendelsen — der importeres som normal stationsvogn med ruder, og blandingen foretages, efter at vognen er kommet ind her i landet. Der er altså tale om en vogn, der ikke specielt er konstrueret til det danske marked, og som derfor ikke, så vidt jeg kan se, dækkes af ændringsforslaget. Men det er da i øvrigt et spørgsmål, som det er rimeligt at bore videre i i udvalget. Jeg ser gerne, at man får oplyst helt præcis, hvorledes det hænger sammen med dette.

Hr. Ivar Nørgaard har jeg et par bemærkninger til. Jeg forstod ikke helt logikken i hr. Ivar Nørgaards betragtninger. Der var ikke tale om nogen importafgift, sagde hr. Ivar Nørgaard. Der var ikke tale om, at man skulle have en rente på importforretninger højere end de 9 pct., der nu er foreslået; det var kun det øvrige, der skulle gå fri. Der er jo ikke rigtig sammenhæng i det. Det, hr. Ivar Nørgaard foreslår, er helt tydeligt en højere rente på importforretninger end på alt andet. Hvorledes vil det tage sig ud for

udlandet? Fra udlandets synspunkt er der ikke spor tvivl om, at det, hr. Ivar Nørgaard foreslår, er en højere rente på import- end på andre finansieringer, og hvordan man end vender og drejer det, må en højere rente på import- end på andre forretninger være en importafgift. Bortset fra det problematiske i, om det overhovedet kan administreres af de private banker — økonomiministeren har jo været inde på vanskelighederne ved på den enkelte kassekredit at skulle ud, hvad der er importforretninger, og hvad der ikke er importforretninger — vil dette system, så vidt jeg kan se, naturnødvendigt betyde, at man kun har én mulighed, nemlig at lave en egentlig deponeringsordning. Og jeg synes ikke, hr. Ivar Nørgaard skulle tage så let på en indvending imod hans forslag som denne.

Hr. Ivar Nørgaard var også inde på, at man sidste år sagde, at nu skulle man sørge for at overføre ressourcer til eksportindustrien, og det siger man også i år, og det kunne man jo blive ved med. Jeg vil gerne pege på, at denne politik jo i vidt omfang er lykkedes. Det forløbne år viste en meget kraftig eksportstigning, og den forløbne del af dette år viser fortsat en kraftig eksportstigning. Så jeg kan ikke se, at den bebrejdelse, at det sagde vi også sidste år, er berettiget. Tværtimod er der jo noget, der tyder på, at disse bestræbelser for at overføre ressourcer til eksportindustrien har båret frugt.

Hr. Ivar Nørgaard rejste videre det spørgsmål, om man nu også troede, at det økonomiske råds formandskab fortsat ville mene, at der var udsigt til overefterspørgsel, hvis de havde haft kendskab til den renteforhøjelse, der nu er gennemført. Det skal jeg ikke udtale mig om, men jeg mindes i hvert fald mange lejligheder, hvor den økonomiske sagkundskab har fortalt folketinget, at det var nødvendigt at tilrettelægge en finanspolitik, så ikke pengepolitikken kom til at bære hele byrden. Jo stærkere finanspolitiske forholdsregler vi træffer, jo bedre muligheder er der også for at få et rimeligt renteniveau. Det er vel ikke for nogen af os